

som nødvendigvis følger af den nye Retsplejeordning.

Endvidere er der Forslag til Lønningslov for forskellige af de i Forslag til Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd. Der foreslaas heri, at Formanden i Højesteret skal lønnes med 12,000 Kr., Højesteretsdommere med 9,000 Kr., Landsretsdommere med fra 6,000 til 8,000 Kr., og at Underretsdommere og Politimestre skal lønnes i to forskellige Lønningsklasser, saaledes at Underretsdommere i første Klasse lønnes med fra 6,000 til 8,000 Kr. og i anden Klasse med fra 5,000 til 7,000 Kr. og Politimestre i første Klasse fra 4,500 til 6,000 Kr. og i anden Klasse fra 4,000 til 5,500 Kr. Under den nye Retsplejeordning maa man kunne gaa ud fra, at juridiske Kandidater i Trediverne forhaabentlig kan indtræde som juridiske Embedsmænd og Politimestre i Statens Tjeneste, efterhaanden avancere til at blive Dommere og til sidst ende med Slutlønnen for Underretsdommere, i hvert Fald for de flestes Vedkommende. Jeg vil anse de her foreslaaede Lønninger for forsvarlige saavel for Statskassen som for de paagældende Embedsmænd.

Jeg skal endnu bemærke, at der i § 20 er foreslaaet en Bestemmelse om Dommerens Ret til at beskæftige sig med andet end deres Embedsvirksomhed, og som i den nuværende Affattelse fuldt ud sikrer Dommerne Uafhængighed af Administrationen. § 20 lyder saaledes: „Ingen af de i nærværende Lov omhandlede Embeds- eller Bestillingsmænd maa paatage sig eller udføre nogen Bivirksomhed, der er uforenelig med eller egnet til at fremkalde Tvivl om den samvittighedsfulde og uhildede Opfyldelse af hans Tjenesteplicht eller er i Strid med den Agtelse, der skyldes hans Kald.“ Det er altsaa et Forbud. Og saa bestemmer 2det Stykke, at „ingen af de i §§ 1 og 5 nævnte Embedsmænd kan indehave nogen indtægtgivende fast Virksomhed udenfor deres egentlige Embede uden Tilladelse af et af de fem Retsformænd dannet Raad, og dette giver Justitsministeriet Indberetning om saadanne Tilladelser.“

Endelig er der et lille Lovforslag om offentlige Auktioner, som jeg maa anbefale til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse. Det er Mening, at der fra Justitsministeriets Side i den kommende Rigsdagssamling skal forelægges et Lovforslag om en endelig Ordning af Auktionsvæsenet, for saa vidt det kan lykkes til

den Tid at faa udarbejdet et Lovforslag desangaaende.

Til sidst skal jeg anbefale Forslag til Lov om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler. Det drejer sig om her at inddrage i Statskassen ikke alle Politikassernes Midler, men $\frac{2}{3}$ af dem, og dette beløber sig dog til 500,000 Kr., hvilket maa siges at være en smuk Indtægtspost for Staten, og da der er Tale om, at Staten skal anvende mellem $1\frac{1}{2}$ og 2 Mill. Kr. til Etablering af en ny Retsplejeordning, er det dog en ikke ringe Trøst, at man kan paavise, at den ene halve Million kan tages ved Inddragning af $\frac{2}{3}$ af Politikassernes Midler, uden at dette vil blive følt af en eneste Borger i Landet.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det foreliggende Kompleks af Lovforslag til velvillig Behandling af det høje Ting.

Goos: Naar et saa stort Lovarbejde som det, der her foreligger om Rettens Pleje, kommer op til dette Ting paa et saa sent Tidspunkt, som Tilfældet nu er, vilde man jo paa Forhaand let kunne sige, at der ingen Udsigt var til, at det skulde blive gjort færdigt i denne Samling. Men Forholdet er jo i Virkeligheden et andet. Der kan ikke være nogen indre Hindring for, at Lovforslaget gøres færdigt til Afstemning i dette Ting, thi det indeholder i Virkeligheden intet nyt, intet, som Landstinget ikke tidligere har drøftet gentagne Gange, senest saaledes som det førte til Lovene af 1908 og 1909. For en meget stor Dels Vedkommende er Lovforslaget kun en Gentagelse af Loven af 1909. Enhver, der har gjort sig bekendt med Lovforslaget, vil se, hvorledes 2den, 3die, 4de og 6te Bog næsten er urørt gaaet over fra Loven af 1909 til det foreliggende Lovforslag, og med Hensyn til de Ændringer, som Loven af 1909 er undergaaet, indskrænker de sig til de to Hovedprincipper, som den højtærede Justitsminister nys omtalte, nemlig Gennemførelsen af Adskillelsen af Dommermyndigheden fra Administrationen og fuldere Gennemførelse af Anklageprincippet i Strafferetsplejen. Men disse to Principper, som særlig gør sig gældende i den 1ste Bog af det samlede Lovforslag og i den 5te Bog, som handler om Strafferetsplejen — disse to Grundsatninger med alle deres Konsekvenser er jo tidligere vedtagne af dette Ting gentagne Gange i den Periode, hvor Lovfor-